

Ikaros

Maria väntade barn. Hon var singel och utan tanke på att gifta sig med pappan. Hon berättade inte för någon vem han var. Abort ville hon inte höra talas om fastän det var fullt möjligt att få i 70-talets Sverige. Nej, hon skulle klara sig själv som sjuksköterska och ensam mamma.

Pojken föddes och Maria var lycklig. Hon ville att sonen skulle få ett namn med historia och hon valde att döpa honom till Ikaros. Prästen var tveksam till ett namn från en känd myt. Maria blev arg när hon hörde det kyrkliga hummandet. Någon karl skulle inte lägga sig i vad hon kallade sin son.

När pojken blev äldre blev han retad i skolan för sitt namn.

- Har du svett vingarna va?
- Högtflygande planer va?

Ibland ångrade Maria namnvalet. Hon borde ha läst på mer.

- Du kan kalla dig Ike, det var också en höjdare, president i USA.
- Det är i alla fall kortare, sa trettonåringen och sprang ut med sin fotboll.

Maria hoppades att sonen skulle bli fotbollsproffs i Italien.

Hon berättade det när hon såg pojklagets matcher. Andra föräldrar skakade på huvudet och vände sig bort. För Marias del var framtiden klar.

- När du blir proffs i Italien ska jag köpa skor där.
- Men jag blir nog aldrig proffs. Är inte bra nog.
- Du är bara tretton, du har många år på dig att träna.
- Dom bra börjar vara just bra som juniorer. Jag platsar inte.
- Ikaros, man måste satsa om man vill flyga. Jag stöder dig i alla väder. Jag är dina vingar.

Åren gick. Ike höll sig kvar i laget understödd av mamma. Hon skjutsade ständigt till träningar. För att öka sonens popularitet tvättade hon hela lagets kläder även när det var andras tur.

Fotbollskillarna tyckte synd om Ike som hade en så påfrestande morsa.

När han var sexton fick han plats i juniorlaget som back.

Han kände att han inte platsade och han satt på bänken för det mesta. Maria var missnöjd och satte upp sin envisa haka.

- Varför ska du sitta på bänken?

- Många är bättre.

En dag skulle laget spela en viktig match. Alla var taggade till tusen och mest av alla Maria. Hon hejade och skrek så att hon blev alldeles hes. Ike kutade efter bollen allt vad han kunde.

Plötsligt ramlade han ihop och låg kvar på planen utan att röra sig. Maria rusade fram till honom och kände efter pulsen.

Han var död. Obduktionen visade att Ikaros haft ett medfött hjärtfel och att kampen på fotbollsplanen den dagen blev

för mycket för honom.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Gunnel Eriksson med Poeter.se id #24467 innehar upphovsrätten